

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΩΝ ΕΝΙΣΤΑΜΕΝΩΝ

Προτάσεις Θεραπείας τῆς Ἑσχατολογικῆς Χαραγματοφοβίας καὶ Ἀριθμοφοβίας

Εἰσαγωγικὲς Σκέψεις

1. Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1995, μέσῳ *Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς*, παρακολουθεῖ καὶ μελετᾷ ἐπισταμένως τὴν σύγχρονό μας πληθωρικὴ *Ἀντιχριστολογία* καὶ τὶς ἐπικίνδυνες παρενέργειές της, καρπὸς δὲ τῆς μελέτης αὐτῆς εἶναι ἓνα ἐμπεριστατωμένο *Ἐπόμνημα* ἑβδομήντα περίπου σελίδων, τὸ ὁποῖο ἐνεκρίθη μὲν συνοδικῶς κατὰ τὸ ἔτος 2000, ἀλλὰ δὲν ἐκρίθη σκόπιμον νὰ δημοσιευθῇ ἀμέσως, ἐν ἀναμονῇ ὠριμωτέρων συνθηκῶν.

2. Ἐποβάλλοντες τώρα στὴν κρίσι τῆς *Ἐκκλησιαστικῆς Συνειδήσεως* τὸ *Ἐπόμνημα* αὐτό, θεωροῦμε ὅτι εἶναι ἀναγκαῖο νὰ προβοῦμε σὲ μερικὲς *Εἰσαγωγικὲς Σκέψεις*, προκειμένου

- **ἀφ' ἑνὸς μὲν** νὰ διευκρινισθοῦν τὰ αἷτια τῆς σχετικὰ μεγάλῃς καθυστερήσεως τῶν πορισμάτων μας,

- **ἀφ' ἑτέρου δὲ** νὰ συνειδητοποιηθῇ πληρέστερα ἡ σοβαρότης τοῦ ζητήματος τῶν συγχρόνων *Ἑσχατολογικῶν Ἀνησυχιῶν* καὶ ὁ ἄμεσος κίνδυνος νὰ ἀλλοιωθῇ ἡ γνησίᾳ *Ὀρθόδοξος Ἑσχατολογία* ἐὰν τυχὸν γίνῃ δεκτὴ ἡ βάσις καὶ ἡ νοοτροπία αὐτῶν τῶν *Ἀνησυχιῶν*.

3. Ἐν πρώτοις λοιπόν, διευκρινίζομε σχετικὰ μὲ τὴν καθυστέρησι, ὅτι ἡ πρωταρχικὴ ὁδηγία πρὸς τὴν *Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ* ἀφοροῦσε τὴν διερεύνησι τῆς φημολογουμένης σχέσεως *Γραμμωτῶν Κωδίκων* καὶ «666», διότι τὰ ὑπὸ ἐκδοσιν νέα δελτία πολιτικῶν ταυτοτήτων θὰ ἔφεραν ἐπ' αὐτῶν *Γραμμωτοὺς Κώδικες*.

- **α.** Τὸ θέμα ὅμως αὐτό, δηλαδὴ τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ τοῦ «666» στοὺς *Γραμμωτοὺς Κώδικες*, ὡς καθαρὰ τεχνολογικό, ἦταν πολὺ εὐκόλο νὰ διαλευκανθῇ βάσει τῶν ἐπιστημονικῶν προδιαγραφῶν κατασκευῆς καὶ λειτουργίας τῶν *Γραμμωτῶν Κωδίκων*. εὐλόγως λοιπὸν θὰ ἀνεμένετο, ὅτι ἡ διακήρυξις τῆς

ἀληθείας, ὅτι οἱ *Γραμμωτοὶ Κώδικες* δὲν ἔχουν καμμίαν ἀπολύτως σχέσι μὲ τὸ «666», θὰ προξενοῦσε αἴσθημα ἀνακουφίσεως στοὺς εὐσεβεῖς καὶ ἐπομένως ἐκτόνωσι τῆς ἐντάσεως καὶ ἀγωνίας των.

- **β.** Παρὰ ταῦτα, ἡ ἔρευνα μᾶς ἐβοήθησε νὰ συνειδητοποιήσωμε πολὺ σύντομα, ὅτι ἡ ἀνησυχία τῶν εὐσεβῶν δὲν ἀφοροῦσε ἀποκλειστικὰ καὶ μόνο τὴν σχέσι τῶν *Γραμμωτῶν Κωδίκων* (καὶ εὐρύτερα τῶν ταυτοτήτων) μὲ τὸ «666», ἀλλὰ ὅτι αὐτὸ τὸ ζήτημα ἦταν ἀπλῶς καὶ μόνο τὸ *κέντρο*, περίξ τοῦ ὁποίου περιστρέφετο μία σειρά συναφῶν προβλημάτων καὶ ἀνησυχιῶν· ἂν αὐτὰ δὲν ἀντεμετωπίζοντο συνολικὰ καὶ δὲν ἐδίδοτο μία ἀπὸ κοινοῦ ἀπάντησις, δὲν θὰ ἐβοηθούσαμε οὐσιαστικὰ τὸ Ποίμνιό μας νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν σύγχυσι ποῦ ἔχει περιέλθει, ἀλλὰ καὶ νὰ προστατευθῇ ἀπὸ μελλοντικὲς παρόμοιες καταστάσεις.

- **γ.** Ἐπίσης, ἓνας ἄλλος σοβαρώτατος παράγων ἐπιβραδύνσεως τῆς ἐργασίας μας ἦταν ὅτι, προϊόντος τοῦ χρόνου, τὰ συναφῆ αὐτὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα ἔχρηζον μιᾶς ἀπὸ κοινοῦ ἀντιμετωπίσεως, ἐπολλαπλασιάζοντο ταχέως καὶ συνεχῶς, περαιτέρω δὲ περιεπλέκοντο τόσο πολὺ μέσῳ αὐθαιρέτων διεργασιῶν οὕτως, ὥστε νὰ διανοίγωνται διαρκῶς καὶ νέοι ὀρίζοντες ἐρεύνης καὶ ἐμβαθύνσεως, στὴν προσπάθεια γιὰ μία πληρέστερη ἐνημέρωσι καὶ κατανόησι τοῦ ὄντως πρωτοφανοῦς, πολυπλεύρου καὶ πολυσυνθέτου αὐτοῦ ἐκκλησιαστικοῦ καὶ κοινωνικοῦ φαινομένου.

4. Ἐν συνεχείᾳ, καὶ ὡς ἀπόρροια τῶν ἀνωτέρω, μὲ πραγματικὴ ἐν Χριστῷ ἀγωνία καὶ προσπίπτοντες προσευχητικὰ στὴν ὁδηγητικὴ χάρι τῆς Ἐπερευλογημένης Θεοτόκου,

ήλθαμε αντιμέτωποι με την μεγάλη σοβαρότητα των συγχρόνων *Ἐσχατολογικῶν Ἀνησυχιῶν* καὶ με τοὺς σωτηριολογικοὺς κινδύνους ποὺ συνεπάγεται ἡ ἄκριτος ἀποδοχὴ ὅλων τῶν παρερμηνειῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκείνων τῶν ἐξω-εκκλησιαστικῶν στοιχείων, τὰ ὁποῖα διεγείρουν αὐτὲς τὶς *Ἀνησυχίες*.

α. Ἡ ἔρευνά μας ἔχει πλήρως ἀποσαφηνίσει, ὅτι ἡ Ἀγιωτάτη Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας διέρχεται, ὕστερα ἀπὸ δύο χιλιετίες ζωῆς, τὴν περίοδο τοῦ λεγομένου *Τρίτου Ἐσχατολογικοῦ Κύματος*, τὸ ὁποῖο ἔφερε μεῖν ἰδιαίτερη ἔντασι στὴν ἐπιφάνεια τὴν πολυμερῆ κρίσι τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Σώματος καὶ τὴν ὀδυνηρὰ διαπίστωσι, ὅτι ἔχουν ἀπολεσθῆ ἢ τείνουν νὰ ἀπολεσθοῦν τὰ χαρισματικὰ ἐκεῖνα κριτήρια ποὺ θὰ ἰκάνωναν Αὐτὸ νὰ διαγνώσῃ ὀρθῶς καὶ νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἐπιτυχῶς τὶς προκλήσεις τῆς ἱστορίας.

β. Διευκρινίζομε, ὅτι ἡ περίοδος τοῦ λεγομένου *Πρώτου Ἐσχατολογικοῦ Κύματος* καλύπτει τοὺς τρεῖς πρώτους αἰῶνες τοῦ Χριστιανισμοῦ: τότε οἱ ἱστορικὲς προκλήσεις (ἔντασις τῶν διωγμῶν, μέγας κίνδυνος ἐκ τῆς πολυαιρέσεως τοῦ πολύκλαδου Γνωστικισμοῦ, χαλάρωσις ἡθῶν τῶν Χριστιανῶν καὶ ἐκκοσμίκευσις, ἀποδοχὴ μεσσιανικῶν ἀντιλήψεων ἐκ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ), συνέτειναν στὴν νόθευσι τῆς *Ὁρθοδόξου Ἐσχατολογίας*.

♦ Κατὰ τὴν περίοδο αὐτὴν τὸ **Κεφάλαιον Κ'** τῆς ἱ. Ἀποκαλύψεως ἐρμηνεύεται κατὰ γράμμα, ἢ *Χιλιετῆς Βασιλεία/Μεσοβασιλεία* ἀναμένεται ὡς λυτρωτικὴ λύσις καὶ ἐπιφανεῖς μορφαὶ τῆς Ἐκκλησίας ὑποστηρίζουν τὸν *Χιλιασμό* ὡς θεμελιώδη διδασκαλία τῆς νέας Πίστεως (Ἅγιοι Παπίας, Ἰουστίνος, Εἰρηναῖος, Μεθόδιος, Ἰππόλυτος, Βικτωρίνος κ.ἄ.).

γ. Ἡ περίοδος τοῦ λεγομένου *Δευτέρου Ἐσχατολογικοῦ Κύματος* καλύπτει τοὺς ζοφεροὺς αἰῶνες τῆς Τουρκοκρατίας: τότε καὶ πάλι οἱ ἱστορικὲς προκλήσεις (κατάρρευσις τῆς Χριστιανικῆς Αὐτοκρατορίας, δουλεία, ἐξαθλίωσις, ἐξισλαμισμοί, ἔντονη παπικὴ προπαγάνδα, βαθεῖες θεολογικὲς ἐπιδράσεις ἐκ τῆς προτεσταντικῆς ιδίως Δύσεως), συνέτειναν σὲ μία νέα ἀπόπειρα νοθεύσεως τῆς *Ὁρθοδόξου Ἐσχατολογίας*.

♦ Κατὰ τὴν περίοδο αὐτὴν ἡ προσοχὴ μετατοπίζεται στὸ **Κεφάλαιον Β'** τῆς ἱ.

Ἀποκαλύψεως, τὸ ὁποῖο ἐρμηνεύεται ἐπίσης κατὰ γράμμα, ὁ Πάπας/Παπισμὸς καὶ ὁ Μωάμεθ/Μωαμεθανισμὸς (Τοῦρκοι καὶ Λατίνοι) ἀποτελοῦν τὰ δύο «*Θηρία*» ἢ καὶ αὐτὸν τοῦτον τὸν Ἀντίχριστο, ἢ κατάλυσις αὐτῶν καὶ ἡ ταυτόχρονος ἀνάστασις τῆς *Ὁρθοδόξου Ἑλληνικῆς Αὐτοκρατορίας* ἀναμένεται ὡς μία *Χιλιετῆς Βασιλεία/Μεσοβασιλεία* καὶ ἐπιφανεῖς μορφαὶ τοῦ Γένους καλλιεργοῦν τὶς ιδέες αὐτὲς σὲ λαϊκὸ ἐπίπεδο, ὡς ἀθηντικὲς ἀποκαλύψεις.

5. Ἡ μελέτη τῆς σχετικῆς παθολογίας τῶν δύο δεκαετιῶν τοῦ συγχρόνου μας *Τρίτου Ἐσχατολογικοῦ Κύματος* (1980-2000) ἀπέδειξε τὴν συγγένειά του μετὰ τὰ δύο προηγούμενα *Κύματα*, τηρουμένων βεβαίως τῶν ἀναλογιῶν: τώρα οἱ ἐκρηκτικὲς ἱστορικὲς προκλήσεις (ἰλιγιώδης ἐξέλιξις τῶν ἐπιστημονικῶν ἐπιτευγμάτων καὶ τῶν πρακτικῶν ἐφαρμογῶν, ἐνοποίησης τοῦ κόσμου μέσω τῆς πολυ-επιπέδου παγκοσμιοποίησης, ἐλευθέρου διακίνησις ιδεῶν, ραγδαία ἐξάπλωσις μὴ χριστιανικῶν δοξασιῶν καὶ ἡθῶν, πολύμορφος συγκρητισμὸς, βαθεῖα ἐκκοσμίκευσις τῶν Χριστιανῶν, θραῦσις μακραιῶνων κοινωνικῶν προτύπων καὶ αὐτοῦσια ἀποδοχὴ ἔσχατολογικῶν ἀντιλήψεων ἐκ τοῦ Προτεσταντισμοῦ), συντείνουν σὲ μία ἀνανεωμένη προσπάθεια νοθεύσεως τῆς *Ὁρθοδόξου Ἐσχατολογίας*.

♦ Κατὰ τὴν περίοδο αὐτὴν τὸ **Κεφάλαιον Β'** τῆς ἱ. Ἀποκαλύψεως ἐρμηνεύεται καὶ πάλι κατὰ γράμμα, ἢ προσοχὴ τώρα μετατοπίζεται στὸ «*χάραγμα*» καὶ τὸν «*ἀριθμὸν τοῦ Θηρίου*», οἱ *Γραμμωτοὶ Κώδικες* καὶ τὰ συναφῆ αὐτοματοποιημένα ἠλεκτρονικὰ συστήματα θεωρεῖται ὅτι ἐγκαινιάζουν τὴν περίοδο τοῦ Ἀντιχρίστου, ὅπου θὰ ἐπικρατῆ ἓνα *Ἀχρήματο Οἰκονομικὸ Σύστημα*, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου θὰ λειτουργῇ ἡ ὁποιαδήποτε κάρτα ὡς «*χάραγμα*» καὶ «*ἀριθμὸς τοῦ Θηρίου*», ἢ *Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωσις* θὰ εἶναι τὸ πρῶτο «*Θηρίο*» καὶ τὸ *Κομπιούτερ τῶν Βρυξελλῶν* τὸ ἄλλο «*Θηρίο*», ὁ Ἀντίχριστος θὰ εἶναι ὁ Πρόεδρος τῆς *Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως* κ.ἄ.

6. Εἶναι ἀξιοσημεῖωτο, ὅτι κοινὰ χαρακτηριστικὰ καὶ τῶν τριῶν *Ἐσχατολογικῶν Κυμάτων* εἶναι τὰ ἑξῆς:

α. Ἡ παρανόησις τοῦ ἀληθοῦς χαρακτήρος, δηλαδὴ τῆς μεταφορικῆς καὶ πνευματικῆς ἐννοίας τῆς ἱ. Ἀποκαλύψεως.

- β.** Ἡ συνεχῆς προσπάθεια τῆς κατὰ γράμμα ἐρμηνείας τῆς Ἰ. Ἀποκαλύψεως.
- γ.** Ἡ ἀντίληψις, ὅτι ἡ Ἰ. Ἀποκάλυψις ἀποτελεῖ ἓνα *μελλοντολογικὸ κείμενο*, δηλαδή ἓνα κωδικοποιημένο *Χρησολόγιον* ἢ ἓνα *Προφητικὸ Χρονολόγιον*, ποῦ ἐξαγγέλλει συγκεκριμένες ἱστορικές ἐξελίξεις τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Παγκοσμίου Ἱστορίας.
- δ.** Ἡ ἀπόπειρα ἀποκωδικοποιήσεως/ἀποκρυπτογραφίσεως τῶν συμβόλων τῆς Ἰ. Ἀποκαλύψεως μέσῳ τῶν ἱστορικῶν γεγονότων ἐκάστης περιόδου.
- ε.** Ἡ ἰδέα, ὅτι ἡ Ἰ. Ἀποκάλυψις ἔχει γραφῆ γιὰ μία συγκεκριμένη ἐποχὴ καὶ ἀφορᾷ ἀποκλειστικὰ καὶ ταυτίζεται μετὰ τὴν περίοδο κάθε *Κύματος*.
- ς.** Ἡ προσπάθεια ἐρμηνείας τῆς Ἰ. Ἀποκαλύψεως ἐν σχέσει καὶ ἀναφορᾷ πρὸς ἓνα *Ἱστορικὸ Κέντρο*: Ρώμη/Εἰδωλοατρικὴ Αὐτοκρατορία, Μωάμεθ/Ὀθωμανικὴ Αὐτοκρατορία, Μόσχα/Γὼγ καὶ Μαγώγ, Βρυξέλλες/Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωσις.
- ζ.** Ἡ ἐπίδρασις στὴν ἐρμηνεία τῆς Ἰ. Ἀποκαλύψεως ἑτεροθρήσκων (Ἰουδαϊκῶν) καὶ ἑτεροδόξων (Προτεσταντικῶν) ἐσχατολογικῶν δοξασιῶν.
- 7.** Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος μας ἔχει σχηματίσει τὴν ἐδραία πεποίθησι, ὅτι ἡ μακροχρόνια ἀνεξέλεγκτη διαδικασία διασπορᾶς καὶ ἀναμίξεως μὴ ὀρθοδόξων ἐσχατολογικῶν δοξασιῶν (λαϊκῆς καὶ ἐξω-εκκλησιαστικῆς προελεύσεως), ἔχει παραγάγει ἓνα σύνολο ἄκρως ἐπικίνδυνο, τὸ ὁποῖο ἔχει ἐπηρεάσει ἄμεσα καὶ βαθειὰ τοὺς εὐσεβεῖς, ἔχει ὀδηγήσει αὐτοὺς σὲ ἀπερίγραπτη σύγχυσι καὶ τοὺς ὠθεῖ στὴν υἱοθέτησι ἑνὸς ἤθους ἀντι-εκκλησιαστικοῦ καὶ ἀντι-κοινωνικοῦ.
- 8.** Ἄν καὶ ἡ ἐπιδείνωσις συνεχίζεται ὀσημέραι, ἡ πείρα ἐκ τῶν δύο προηγουμένων *Ἐσχατολογικῶν Κυμάτων* παρέχει στὴν ἐποχὴ

μας τὴν ἐλπιδοφόρα εὐχέρεια στοὺς Ὀρθοδόξους Ποιμένας, εἰδικὰ μάλιστα σὲ ἐκείνους ἐξ αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι ἔχουν, ἐλέω Θεοῦ, Ἑσχατολογικὰς καὶ Εὐχαριστιακὰς προϋποθέσεις, νὰ δράσουν θεραπευτικὰ καὶ νὰ ἀπαλλάξουν τοὺς εὐσεβεῖς ἀπὸ τὸ *ἐσχατολογικὸ ἄγχος*, μετὰ τὴν προβολὴ τῆς εἰρηνοχύτου *Ὀρθοδόξου Ἐσχατολογίας*, τῆς ὁποίας κέντρο εἶναι ἡ χαρισματικὴ ἀνανέωσις καὶ διατήρησις τῆς *Σφραγίδος τοῦ Ἀρνίου*, μοναδικῆς προϋποθέσεως γιὰ τὴν συμμετοχὴ *«εἰς τὸ Δεῖπνον τοῦ Γάμου τοῦ Ἀρνίου»* (Ἀποκαλ. ιθ' 9).

9. Αὐτὲς οἱ *Εἰσαγωγικὲς Σκέψεις* παραπέμπουν ἤδη σὲ ἓνα ἄρκετὰ διευρυμένο θεματολόγιον, τὸ ὁποῖο δὲν εἶναι δυνατὸν βεβαίως νὰ ἀντιμετωπισθῇ πλήρως καὶ λεπτομερῶς ἀπὸ ἓνα συνοπτικὸ *Ἐπίγραμμα*, ποῦ ἀποβλέπει μόνον σὲ μίαν πρώτη ποιμαντικὴ προσέγγισι.

α. Πρὸς τὸ παρόν, παραμένομε στὰ καίρια ζητήματα καὶ ἐπιχειροῦμε *«ἔργον διακονίας»* (Ἐφεσ. δ' 12), *«ἵνα μὴ τὸ χωλὸν ἐκτραπῆ, ἰαθῆ δὲ μᾶλλον»* (Ἐβρ. ιβ' 13), ἀπευθυνόμενοι μετὰ τρόπο σαφῆ καὶ ἀπλὸ στοὺς καλοπροαιρέτους εὐσεβεῖς.

β. Δύο ἄλλες σχετικὲς ἐργασίαι, πολυσύνθετες καὶ ἐκτεταμέναι, οἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τὴν προϋπόθεσι καὶ τὴν θεωρητικὴν βάσι τοῦ παρόντος *Ἐπιγράμματος*, θὰ τεθοῦν ὑπ' ὄψιν τῆς *Ἐκκλησιαστικῆς Συνειδήσεως* μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ *Ἐπιγράμματος*.

10. Ἐπειδὴ ἡ προσευχὴ, ὅπως μᾶς ἔχουν διδάξει οἱ Ἅγιοι Πατέρες, ἀποτελεῖ τὴν ὁδὸν τῆς θεογνωσίας καὶ ἐφ' ὅσον μόνον μετὰ *«πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως»* (Ἐφεσ. α' 17) προσεγγίζονται καὶ κατανοοῦνται τὰ ζητήματα τῆς Ἁγίας Πίστεώς μας καὶ εἰδικὰ τὰ ἀφορῶντα τὴν Ἰ. Ἀποκάλυψιν, ἔχομε συντάξει μίαν *Εὐχὴν Ἰκετήριον*, ὥστε οἱ εὐσεβεῖς νὰ ἀρχίζουν καὶ συνεχίζουν τὴν *ἀποκαλυπτικὴν μελέτην* τους, δεόμενοι καὶ ἐπιζητοῦντες τὸν θεῖον φωτισμὸ τοῦ Παρακλήτου.

Φυλὴ Ἀττικῆς
4-5η Ὀκτωβρίου 2010 ἐκ. ἡμ.
† Ἁγίου Ἱεροθέου Ἀθηνῶν,
Ἁγίας Χαριτίνης Μάρτυρος

Ἐλάχιστος ἐν Κυρίῳ
Ὁ Ἐπίσκοπος
† Ὁρεῶν Κυπριανὸς
Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος

➔ Ἐπεταὶ τὸ Ἐπίγραμμα σὲ συνέχειαι

Εὐχὴ Ἰκετήριος εἰς τὸ νοῆσαι ὀρθῶς τὰ μέλλοντα συμβαίνειν ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς

Κύριε ὁ Θεὸς καὶ Σωτὴρ ἡμῶν· ὁ τῆ ἀφάτῳ Σου ἀγαθότητι ταπεινώσας Σεαυτόν, καὶ τῆ ἐνσάρκῳ Σου Οἰκονομίᾳ ἐπιστρέψας τὸ ἀπολωλὸς ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς· ὁ ἐντειλάμενος ἡμῖν, ἵνα γρηγορῶμεν προσευχόμενοι καὶ προσδοκῶντες τὴν Σὴν ἔνδοξον Δευτέραν Παρουσίαν, ἐν ἣ ἐρχόμενος μέλλεις κρίναι ζῶντας καὶ νεκροὺς καὶ μεταστοιχειῶσαι τὰ σύμπαντα, ὥστε ἐν καινότητι οὐρανοῦ καὶ γῆς εἶναι τοὺς Σοὺς δούλους καὶ ἐντρυφᾶν ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ τῆς Σῆς ἀτελευτήτου Βασιλείας.

Αὐτός, Δέσποτα, πρόσδεξαι καὶ νῦν τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν ταπεινῶν καὶ ἀναξίων δούλων Σου, καὶ καταύγασον ἡμῶν τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν εἰς τὸ νοεῖν ὀρθῶς καὶ ἐρμηνεύειν ἀπλανῶς τὰ κατὰ τὴν Σὴν εὐδοκίαν μέλλοντα συμβαίνειν ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς, ἵνα, τῆ εἰρηνοποιῶ Σου χάριτι, μὴ ἦ σχίσματα τῆ ἀχράντῳ Σου Νύμφῃ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' ἐνότης καὶ ἀγιασμὸς ἐν ὁμοσίᾳ καὶ ἀγάπῃ, ἀξιῶν ἡμᾶς καὶ τῆς μερίδος τῶν ἐν ἐργηγόρσει καὶ νήψει φρονίμων παρθένων.

Πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης Μητρὸς Σου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων Σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν!

❖ **«Διὸ καὶ πρὸ παντός, καὶ μᾶλλον θεολογίας, εὐχῆς ἀπάρχεσθαι χρεῶν, οὐχ ὡς ἐφελκομένους τὴν ἀπανταχῆ παροῦσαν καὶ οὐδαμῇ Δύναμιν, ἀλλ' ὡς ταῖς θεαῖς μνεΐαις καὶ ἐπικλήσεσιν ἡμᾶς αὐτοὺς ἐγχειρίζοντας Αὐτῇ καὶ ἐνοῦντας».**

[«Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸν πρὶν ἀπὸ κάθε πράγμα, καὶ περισσότερο πρὶν ἀπὸ τὴν θεολογία, πρέπει νὰ ἀρχίζωμε μὲ προσευχή, ὄχι γιὰ νὰ ἐλκύσωμε τὴν θεία Δύναμι, ἢ ὅποια εἶναι παροῦσα πανταχοῦ καὶ πουθενά, ἀλλὰ γιὰ νὰ παραδώσωμε τοὺς ἑαυτοὺς μας εἰς Αὐτὴν καὶ νὰ ἐνωθοῦμε μαζί Της διὰ μέσου τῶν θείων μνημονεύσεων καὶ ἐπικλήσεων»].

(Ἁγίου Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου, PG τ. 3, στλ. 680D/Περὶ Θείων Ὄνομάτων, Κεφάλαιον Γ', § 1).

❖ **«Τὸ δὲ Πνεῦμα ἀποκαλύψει τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν, πρὸς τὸ καὶ τὰ θαυμάσια ἐκ τούτου κατανοῆσαι, καὶ ἐνοπτηρίασθαι μὲν καὶ τὸ κατὰ Χριστὸν Μυστήριον διὰ τοῦ ἐσόπτρου τοῦ γράμματος, ἰδεῖν δὲ καὶ τὸ τῆς ἀρετῆς κάλλος αὐτῷ ἐμφαινόμενον, καὶ εἰς τὴν τῶν ἡθῶν κατακόσμησιν ἡμᾶς ἐκκαλούμενον».**

(Ἁγίου Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας, PG τ. 126, στλ. 576A/Προοίμιον τῆς Ἐξηγήσεως τῶν Ἁγίων Προφητῶν).

